

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415200885
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Rihák
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1415200885.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Karolom Rihákom v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava, proti žalovanému: H. L., nar. XX.XX.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Bc. Ľubicou Tichou, zamestnankyňou tunajšieho súdu, o zaplatenie 70,70 eura, takto

rozhodol:

Súd platobný rozkaz č. k. 8C/43/2015-12 zo dňa 09.04.2015 v plnom rozsahu zrušuje.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 70,70 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 34,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vladimíra Kána, advokáta so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava, vedený v X. X., Y. X., Č. Ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, G.: X. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS 1414118.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 70,70 eura, nakoľko žalovaný sa v dopravnom prostriedku žalobcu na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 8C/43/2015-12 zo dňa 09.04.2015, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho súd v zmysle ustanovenia § 173 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušil.

Súdu sa nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, lebo sa v mieste hláseného trvalého pobytu nezdržiava a jeho terajšie bydlisko súdu nie je známe, preto mu uznesením podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníčku, s ktorou ďalej vo veci konal.

Opatrovníčka žalovaného sa k žalobe nevyjadrila.

Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko posudzovaná vec predstavuje v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. drobný spor, a preto súd v súlade s § 156

ods. 3 O.s.p. oznámil na úradnej tabuli tunajšieho súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 10.07.2015.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 06.05.2014, z ktorého zistil, že žalovaný sa v uvedený deň v električke na linke č. 4 na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom (cestoval bez cestovného lístka) a odmietol zaplatiť cestovné a úhradu za cestovanie bez platného cestovného lístka.

Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného.

Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach prirážka v mestskej doprave je najviac stonásobok základného cestovného.

Podľa Tarify a Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej v rozhodnom období základné cestovné predstavovalo sumu 0,70 eura a úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka predstavovala sumu 70,- eur.

Keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný cestoval v dopravnom prostriedku žalobcu, pričom na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom, vznikla mu v zmysle citovaných ustanovení zákona, Tarify a Prepravného poriadku povinnosť zaplatiť cestovné 0,70 eura a úhradu 70,- eur. Žalovaný túto sumu do dnešného dňa neuhradil, preto mu súd uložil povinnosť zaplatiť ju žalobcovi.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že žalovanému ako neúspešnému účastníkovi konania uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 34,- eur na účet právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Čo sa týka samotnej výšky trov právneho zastúpenia, žalobca žiadal priznať túto náhradu za 3 úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, ďalšia porada s klientom, 3. podanie žaloby) a 3x režijný paušál po 8,39 eura + 20% DPH.

K úkonu právnej služby - pokus o zmier súd uvádza, že tento nie je podmienkou na uplatnenie práva na súde, nepovažuje ho za úkon, ktorý by bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní žaloby) a ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním. Z uvedených dôvodov trovy právneho zastúpenia spojené s týmto úkonom súd nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva žalobcu v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a tak náhradu trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby žalobcovi nepriznal. Pre úplnosť treba dodať, že aj keby súd tento úkon posudzoval ako úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom (ako bol v žalobe tiež označený), rovnako by za neho náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže jeho vykonanie v predmetnej veci by vzhľadom na charakter posudzovanej veci (bližšie rozvedený nižšie) bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, navyše jeho vykonanie nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané.

V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., bolo možné priznať žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby) + 2x režijný paušál po 8,39 eura + 20% DPH (§ 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

V prejednávanej veci však súd dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a trovy konania považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Celkové trovy konania (dva úkony právnej služby, režijný paušál, DPH a súdny poplatok) predstavujú v predmetnej veci takmer 150 % výšky uplatnenej pohľadávky. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o žalobu, ktorá sa od iných žalôb toho istého žalobcu v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi žalovaného a dopravného prostriedku, v ktorom žalovaný cestoval. Skutkový základ žaloby (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že trovy konania v posudzovanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprimerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v posudzovanej veci považoval súd priznanie náhrady trov konania za súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 eura a za trovy právneho zastúpenia vo výške 34,- eur. K výške priznanej náhrady trov právneho zastúpenia dospel súd použitím § 150 ods. 2 O.s.p. a v rozhodovacej činnosti súdov zaužívanou praxou, že s ohľadom na nutnosť dodržania princípu proporcionality medzi výškou vymáhanej sumy a náhrady nákladov trov konania, sa má za spravodlivé, vzhľadom na predmet konania, jeho účastníkom, určiť výšku náhrady trov právneho zastúpenia spolu s náhradou trov konania (súdny poplatok) tak, aby táto suma neprevyšovala jednonásobok vymáhanej istiny. Pričom pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 34 euro celkové trovy súdneho konania nepresahujú vymáhanú istinu. Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva tiež do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.